

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen vi er meget uenige med Det Konservative Folkeparti i denne her sag. Men jeg synes, at det skal stå lysende klart, hvori uenigheden består.

Det er jo ikke et godt eksempel, men et forkert eksempel, hr. Helge Adam Møller bruger, når han nævner fingeraftryk, i hvert fald i relation til Venstres holdninger. Med hensyn til fingeraftryk er der jo tale om, at det er en gerningsmand, der efterlader sit fingeraftryk.

Vi vil gerne have skærpede regler i retsplejeloven f.eks. i form af anonym vidneførsel osv., når det drejer sig om opklaring af forbrydelser, hvor der for længst er udpeget en mistænkt, og hvor der er rejst tiltale. Det er jo en helt anden sag. Der vil regeringen jo ikke være med. Regeringen vil ikke være med til at skærpe retsplejeloven, når der er tale om mistænkte og tiltalte.

Næ, det, man gør her, er, at man skærper reglerne, når det drejer sig om lovlydige borgere. Det er jo dér, skellet går, og vi vil ikke være med til det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Kan fru Birthe Rønn Hornbech ikke lige bekræfte sin udtalelse for 10 minutter siden om, at fru Birthe Rønn Hornbech ville stemme for forslaget?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis jeg kunne have fået et flertal i Folketinget til at opdele dette lovforslag i to, så havde jeg gjort det, så havde vi gjort det. Hvis vi i Venstre havde kunnet stoppe dette lovforslag, så havde vi gjort det. Det kan vi ikke.

Vi er blevet stemt ned, og tilbage står så at tage stilling til en udvidelse af straffelovens område med hensyn til hæleri, og det er vi tilhængere af. Men vi kan høre, at der er brug for en større pædagogisk indsats over for flere partier her i Folketinget for at få drøftet disse ting nærmere. For det er et skred, at man i kriminalitetsbekæmpelsen med hjælp af den moderne teknologi åbenbart er parat til at rette efterforskningen, jeg havde nær sagt i højere grad mod lovlydige borgere end mod forbryderne. Det er dét, vi ikke kan være med til.

Formanden:

Så har jeg to, der har markeret som privatister. Det er hr. Kim Behnke først og derefter hr. Kristian Jensen.

Kim Behnke (UP):

Hr. Helge Adam Møller sagde, at dette fuldstændig er det samme som at tage fingeraftryk, og hr. Helge Adam Møller brugte eksemplet fra hr. Clintons besøg på Nytorv.

Hvis vi skal lave en sammenligning, så er sammenligningen den, at man efter et eventuelt attentat mod f.eks. en statsmand finder et våben med fingeraftryk på, og så tilbageholder man samtlige de 40.000-50.000 mennesker, der var der, og tager deres fingeraftryk for at se, hvilket af dem der matcher. Men det gør politiet jo ikke i dag, og det ville en dommer aldrig nogen sinde acceptere, men det er det, dette lovforslag åbner op for. Blot det, at man har været et sted, blot det, at man har haft en mobiltelefon i lommen, som har været tændt, er nok til, at der indledes en efterforskning.

Vi er så nogle, der allerede ved førstebehandling sagde: Jamen så giv dog de pågældende mennesker besked om, at der har været foretaget en efterforskning af dem. Svaret var: Nej, nej, for det er alt for dyrt og alt for kompliceret.

Man betaler gerne Tele Danmark 25.000 kr. for at kigge i edb-registrene, men de mennesker, der unødvendigt er blevet mistænkeliggjort og unødvendigt er blevet efterforsket, vil man ikke give besked om, at det har fundet sted, selv om det med moderne teknik og med såkaldte SMS-beskeder er den nemmeste ting i verden. For alle de telefonnumre, man har taget ud til efterforskning, har man jo liggende foran sig på en liste. Hvis man taster de telefonnumre ind og beder en computer om at sende en SMS-besked til de mennesker om, at politiet har foretaget en efterforskning, men at det i øvrigt ikke sker mere, så er de pågældende borgere underrettet om, at statsmagten har været inde og rode i deres arkiver, men foretager sig så i øvrigt ikke mere. Det koster ikke 25.000 kr., men det gør det at bede Tele Danmark om at lave en edb-registrering af aktiviteterne. Men det vil man ikke gøre, og hvorfor vil man ikke det?

Næ, for borgerne skal jo helst ikke opdage, at man rent faktisk går og efterforsker deres færden, for hvis borgerne og den danske befolkning opdager, at justitsministeren går rundt og kigger i deres telefonsamtaler, så ville borgerne jo rejse sig med et ramaskrig i en protest og sige: Aldrig